

уреждатъ правата и задълженията, както на войводитѣ и четниците, така сжщо и наказателнитѣ разпореждания отъ това уставче.

Къмъ какви цѣли бѣ насочена дѣятелността на В. М. О. Р.? — Една бѣ цѣльта — свобода. Въ тая дума се включватъ всички духовни и материални цѣнности. Революционеритѣ отъ В. М. Р. О. искаха самостойна Македония за македонцитѣ.

Трѣскаво се работеше, а революционнитѣ кадри отъ день на день растѣха.

Съ разрастване на Р. Организация се очертаваха, въ разпрѣделенитѣ революционни окрѣзи, фракционни тежнениа, които както ще видиме по-нататѣкъ, се оформиха и отпочнаха една взаимноунищожителна борба. А тѣхенъ дългъ бѣ не да вършатъ това, но да координиратъ своитѣ стрѣмежи и действия, за да се постигне общата цѣль — свобода.

Първи, които внесоха раздоритѣ всрѣдъ резолюционизираниѣ македонски населения, това бѣха тѣй нареченитѣ върховисти. Тия крайно самонадеяни хора — прѣдимно офицери отъ българската армия, чийто идеализъмъ, на мнозина отъ тѣхъ, не може да се отрѣче, ненаврѣменно прѣдизвикаха прѣзъ 1902 год., Горно-Джумайското вѣстание, което даде само печални резултати. Но тѣ не спрѣха съ това, а отпочнаха борба не въ духа на създадения отъ В. М. О. Р. О. катахизисъ, а по свои разбирания, които не бѣха чужди на официалната българска власть, както и на самия тогавашенъ царь Фердинандъ. И почнаха се взаимноунищожителни борби, които грабнаха мнозина отъ най-храбритѣ и просвѣтени народни труженици.

Тѣй нареченитѣ сърчени-санданисти, прѣдизвикани отъ върховиститѣ, упорито се противопоставиха на върховисткитѣ стрѣмежи и ангажираха силитѣ си въ тогавашнитѣ погранични райони да се борятъ срѣщу нахлуващия — върховизъмъ.

Днес, когато отъ тѣзи събития сж се изминали 20 години, за насъ е ясно, че ако имаше по-голямъ отстѣпчивостъ, примиримостъ и далновидностъ въ тогавашнитѣ водачи на тѣзи фракции, то отъ това щѣше да има полза само освободителното движение. Уви! — Разногласия въ македонското освободително движение не е имало само при създаването на В. М. О. Р. О., а от тогава, та и до днешни дни, те сж съществували и съществуват, за да нанасятъ срамъ на Македония и на свѣтата ѣ кауза.

Прѣзъ сжщото врѣме, за което говоря, се извършиха редъ събития въ Македония и азъ ще спра Вашето внимание само върху двѣ отъ тѣхъ:

1) Плѣняването на американскитѣ мисионерки Мисъ-Стонъ и г-жа Цилка и 2) Бомбениятъ атентатъ въ Солунъ — покушението срѣщу „Banque Ottomane“.

Първата от тия акции е дѣло на В. М. О. Р. вѣвъ лицето на: Яне Сандански, Христо Чернопѣевъ, Кръстю Асѣновъ, Сандю Китановъ и др., които съ тази сполучлива акция успѣха да взематъ 14,500 турски лири откупъ, която сума на врѣмето си бе крупна